

Zbyněk Klíč: Samolepka proti svobodě

08.července 2010

www.parlamentnilisty.cz

07.07.2010

Od tohoto měsíce musí být restaurace označeny jako kuřácké nebo nekuřácké.

Prvním červencem vstoupila v platnost novela protikuřáckého zákona, která nařizuje provozovatelům restaurací označit svoje zařízení jako kuřácké nebo nekuřácké. Ačkoliv to na první pohled vypadá jako banální povinnost, znamená takové opatření první krok v zavádění prvků pozitivní diskriminace do naší společnosti, tedy hrozbu pro individuální lidskou svobodu.

První námitka proti červené, resp. žluté nálepce zní - co má stát co mluvit provozovatelům do toho, co si nalepí na dveře restaurace, není-li to označení univerzální? Stát svým opatřením zasahuje do sféry, která je bytostně vlastní samotným restaurátérům, tedy jejich dobrovolnému rozhodnutí, jakou provozovnu chtějí. Pokud se rozhodnou pro kuřáckou a spatří-li v tom ekonomickou výhodu, nechť si dveře takto označí. Jestli však takové označení začne vynucovat veřejná moc, je to omezení samotného živnostníka rozhodnutí udělat restauraci kuřáckou, či nekuřáckou. Tedy omezení svobody.

Tato výtku je však spíše maličkostí v porovnání s prolomením zásady soukromého práva „co není zakázáno, je povoleno“, ke kterému nařízením o povinnosti vylepit samolepku dochází. Spotřebiteli je implicitně vštěpováno, že není schopen sám posoudit, zda-li je restaurace kuřácká či nikoliv, a je proto třeba mu to oznámit. Takové opatření však může mít dalekosáhlejší důsledky. Co když je restaurace vkusně zařízena pro rodinný oběd, a kouření je v ní povoleno jen ve večerních hodinách? Jak se restaurátér s takovým dilematem vypořádá? Nalepí na dveře obě samolepky? Cenou za zjednodušení pak bude zmatení zákazníka, a v důsledku také omezení soukromníka zisku, a tedy jeho svobodného podnikání.

Co je však na celé věci nejhorší, je degradace člověka na nemyslicí monstrum, kterého je nutné vést primitivními příkazy a informacemi. Nařízením o vylepení samolepek nejenže ignoruje elementární lidskou schopnost myslet, ale snaží se také smazat odvěkou pravdu, že kouření je s výjimkou času obědu naprosto běžnou součástí nabídky hospody. Povinnost vylepení nálepek naopak evokuje, že tato praxe praxí vlastně není a že nekuřácká hospoda je vlastně stejně běžná jako kuřácká. To však není pravda.

V posledku pak tlak levicově liberálních elit na úplný zákaz kouření nutí běžného provozovatele kouření v restauracích omezit a přizpůsobit. Jinými slovy, jej ostrakizují. Výsledkem nenápadného tlaku elitářů pak bude zákaz kouření, tedy jejich hlavní cíl (ostatně i proto je na žluté - povolující - samolepce raději uvedeno, že kouření škodí vám i lidem v okolí). Že bude vykoupen naprostým popřením tradic a lidských zvyklostí, omezením lidského soukromí a narušením svobod podnikání už propagátoři zákazu kouření neřeší. Hlavní je, že vyhrála jejich myšlenka.

Populární názor, že kouření je třeba úplně zakázat, je však součástí širší fronty, která se snaží nám vnutit svůj vlastní způsob života a prohlásit jej za jediný možný/dobrý. Přesvědčit nás, že rodina není jen muž a žena, ale taky muž a muž, že jaderné odzbrojení je hlavní podmínkou míru a že ostřelování svrchovaného území teroristickou skupinou je vlastně legitimní. Jediným smyslem těchto skupin je však jen prosadit si vlastní (kolektivní) zájmy, bez ohledu na to, jestli lidskou svobodu posilují, či oslabují. Výsledkem takového tlaku však nebude nic jiného než odpovídající reakce dalších skupin, rozbití společenského konsensu a válka všech proti všem. Místo toho by však stačilo jedno -

respektovat individuální lidskou svobodu a touto hodnotou poměřovat jakýkoliv politické rozhodnutí. Jen svobodný člověk je totiž schopen odpovědných rozhodnutí. To však levicoví liberálové nepotřebují, proto raději nalepili na dveře samolepku, aby to hloupému člověkovi raději vysvětlili.

Parlamentní listy, 7. července 2010